

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШАПРАН ВІКТОР ВАЛЕНТИНОВИЧ
УХВАЛА

15 травня 2019 р. Київ

6746/0/18-19

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шапран Віктор Валентинович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Бородая Бориса Михайловича стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Матійчук Галини Олександрівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 5 червня 2018 року з Вищої кваліфікаційної комісії суддів України надійшла дисциплінарна скарга Бородая Б.М. від 9 грудня 2015 року (єдиний унікальний номер 5003/0/20-18) стосовно допущення суддею Печерського районного суду міста Києва Матійчук Г.О. безпідставного затягування або невжиття заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом.

За вказаних обставин автор скарги просив притягнути суддю Печерського районного суду міста Києва Матійчук Г.О. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 4 червня 2018 року вказану дисциплінарну скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Комкову В.К. для попередньої перевірки.

У зв'язку із припиненням повноважень члена ВРП Комкова В.К. здійснено повторний автоматизований розподіл матеріалів скарги.

Згідно із протоколом повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя у справі від 7 червня 2019 року скаргу передано для попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Шапрану В.В.

Згідно зі статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Дисциплінарне провадження щодо суддів включає: попереднє вивчення та перевірку дисциплінарної скарги, відкриття дисциплінарної справи, розгляд дисциплінарної скарги та ухвалення рішення про притягнення або відмову в притягненні судді до дисциплінарної відповідальності (частина третя статті 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»).

Згідно з пунктами 1, 4 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати, визначений для

попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи, а за відсутності підстав для залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги – збирає у разі необхідності інформацію, документи, інші матеріали для перевірки викладених у скарзі обставин та складає вмотивований висновок з пропозицією про відкриття чи відмову у відкритті дисциплінарної справи.

За результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено наступне.

В провадженні судді Печерського районного суду міста Києва Матійчук Г.О. перебувала скарга Бородай Б.М. на бездіяльність Генеральної прокуратури України, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (справа).

13 травня 2015 року Бородай Б.М. звернувся до Печерського районного суду міста Києва з вищевказаною скаргою.

В дисциплінарній скарзі зазначено, що в справі неодноразово призначалися судові засідання, які в подальшому переносилися (судові засідання 15 травня, 15 червня, 5 серпня, 1 вересня, 23 вересня, 14 жовтня та 2 листопада 2015 року).

З відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень (<http://reyestr.court.gov.ua>) встановлено, що 2 листопада 2015 року у справі постановлено ухвалу, якою скаргу Бородай Б.М. на бездіяльність Генеральної прокуратури України, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань задоволено.

Відповідно до частини першої статті 214 КПК України слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) на досудовому провадженні можуть бути оскаржені бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення.

На думку скаржника більш ніж п'ятимісячний строк перебування його скарги в провадженні судді Матійчук Г.О. (з 13 травня по 2 листопада 2015 року) є проявом безпідставного затягування суддею розгляду справи

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної

відповідальності в порядку дисциплінарного провадження у зв'язку із безпідставним затягуванням або невжиттям суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом.

Слід зауважити, що важливим елементом для встановлення Вищою радою правосуддя відомостей про ознаки дисциплінарного проступку є очевидна безпідставність недотримання строків розгляду заяви. Сам лише факт недотримання строку, встановленого законом для розгляду заяви, не може автоматично вказувати на наявність підстави для дисциплінарної відповідальності судді.

Відповідно до постанови Великої Палати Верховного Суду від 19 квітня 2018 року у справі № П/9901/137/18 (800/426/17) протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень слід розуміти як зовнішню форму поведінки (діяння) цього органу, що полягає (проявляється) у неприйнятті рішення чи у нездійсненні юридично значимих й обов'язкових дій на користь заінтересованих осіб, які на підставі закону та/або іншого нормативно-правового регулювання віднесені до компетенції суб'єкта владних повноважень, були об'єктивно необхідними і реально можливими для реалізації, але фактично не були здійснені.

Для визнання бездіяльності протиправною недостатньо одного лише факту несвочасного виконання обов'язкових дій, а важливими є також конкретні причини, умови та обставини, через які дії, що підлягали обов'язковому виконанню відповідно до закону, фактично не були виконані чи були виконані з порушенням строків. Значення мають юридичний зміст, значимість, тривалість та межі бездіяльності, фактичні підстави її припинення, а також шкідливість бездіяльності для прав та інтересів особи.

Самі по собі строки поза зв'язком із конкретною правовою ситуацією, набором фактів, умов та обставин, за яких розгорталися події, не мають жодного значення. Сплив чи настання строку набувають (можуть набути) правового сенсу в сукупності з подіями або діями, для здійснення чи утримання від яких встановлюється цей строк.

Така правова позиція була викладена у постанові Верховного Суду України від 13 червня 2017 року у справі № 12-1393а17, і Велика Палата Верховного Суду не знайшла підстав відступити від цих висновків».

Крім того, у рішенні Європейського суду з прав людини від 27 червня 2000 року у справі «Фрідлендер проти Франції» визначено, що розумність тривалості провадження повинна оцінюватися у світлі обставин справи та з урахуванням таких критеріїв: складність справи, поведінка заявників та відповідних органів влади, а також важливість предмета спору для заявників.

Рішенням Ради суддів України від 9 червня 2016 року № 46 «Щодо визначення коефіцієнтів навантаження на суддів», в тому числі, затверджено Рекомендовані показники середніх витрат часу на розгляд справ та коефіцієнтів складності справ за категоріями.

Із зазначених показників розраховано середні витрати часу на розгляд справ, згідно з якими тривалість розгляду справи може становити від 0,2–0,4 години (питання про видачу наказу, інші справи про адміністративні

правопорушення) до 20 годин (кримінальні справи за обвинуваченням осіб у скоєнні тяжкого злочину).

Слід зауважити, що з аналізу розділу «Список автопризначених справ, що надійшли вперше» на офіційній веб-сторінці Печерського районного суду міста Києва вбачається, що в період з 1 травня по 1 листопада 2015 року у даному суді було здійснено автоматизований розподіл 17353 справ та матеріалів, що свідчить про значне навантаження на суддів.

Враховуючи вище викладені обставини, вказані скаржником у дисциплінарній скарзі твердження не містять конкретних відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді, передбаченого статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують дисциплінарний проступок судді.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді, конкретних відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

Зважаючи на вказане, дисциплінарну скаргу Боличева А.І. слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Відповідно до положень пункту 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Бородая Бориса Михайловича стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Матійчук Галини Олександрівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

В.В. Шапран